

עת"א 17552/09/20 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 17552-09-20 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	בני סלע (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") כנגד הנהלת מתקן הכליאה "אשל" אשר לטענתו, בניגוד להחלטת בית המשפט המחוזי מרכז במסגרת עת"א 47954-01-16 בני סלע נ' שב"ס (ניתן ביום 15.3.16) (להלן: "הליך קודם"), אינה משיבה למבקש רמקולים אשר שייכים לו.

המבקש טוען כי במשך תקופה, בטרם הועבר למתקן הכליאה "אשל" המשיבים כיבדו את החלטת בית המשפט אשר ניתנה בהליך הקודם ואולם במתקן הכליאה "אשל" נטלו ממנו את הרמקולים בניגוד להחלטה.

במצורף לכתב העתירה הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה.

עוד בטרם נקבע דיון בעתירה, הועבר המבקש למתקן כליאה באזור השיפוט של בית משפט זה ועל כן, הועברה העתירה לשמיעה בפניי.

המשיבים טענו כי עם העברתו ממתקן הכליאה "אשל" למתקן הכליאה "שאטה" התייתרה העתירה ומטעם זה בלבד יש להורות על מחיקתה. בנוסף נטען, כי המבקש מציג עובדות לא מדויקות ועושה שימוש לרעה בהלכי משפט כאשר ההחלטה השיפוטית בהליך הקודם דנה בשני רמקולים ישנים אשר היו ברשות המבקש למעלה מעשור, ואילו המבקש הצליח בדרך שאינה ברורה להשיג רמקול חדיש אשר אסור בהחזקה ואינו נמכר בקנטינה וזהו הרמקול שאותו הוא מנסה להשיג לעצמו, לאחר שנלקח ממנו. בנוסף, נטען כי המבקש לא פעל למצות את ההליך המנהלי, קודם שפנה בעתירתו לבית המשפט והרי זהו דפוס פעולתו של המבקש אשר מעמיס ומכביד על מערכת המשפט והמשיבים בבקשות קנטרניות וטורדניות מבלי שהוא מצרף תצהיר לתמיכה בעובדות העתירה ומבלי שמשלם הוא אגרה בגין.

דין והכרעה

כאמור, המבקש עתר לפטור מאגרה, או לחילופין להפחתתה לשיעור סמלי או לתשלום בשיעורין. המבקש טוען כי אין לו הכנסות וגם לא בני משפחה או ידידים אשר תומכים בו כלכלית, והינו מוכר כאסיר נזקק וזוכה לתקציב מינימלי. על כן התבקש פטור משתלום אגרה. אחר ששקלתי בדבר הגעתי לכלל דעה כי אין מקום להיעתר לבקשתו במלואה, אלא להסתפק בהפחתת האגרה. אכן, התרשמתי כי האסיר מתקיים בצמצום ואין ברשותו מקורות כספיים ממשיים. עם זאת, עסקינן בעתירה אשר מעיון בה עלה כי הוגשה בטרם מוצו ההליכים במתקן הכליאה "אשל" ואשר הדיון בה התייטר משעבר המבקש למתקן כליאה אחר. לפיכך, אני מעמידה את גובה האגרה בגין עתירה זו על סך של 30 ₪.

את עתירת המבקש מצאתי, לאחר עיון בה ושמיעת טענות ב"כ הצדדים, לדחות.

אפתח ואומר, בעניינו של המבקש נשמעו היום בפניי שתי עתירות. במהלך הדיון בעתירה האחרת, אשר קדם לדיון בעתירה זו, רגז המבקש על החלטת בית המשפט בבקשתו לפטור מאגרה, כאשר חוייב באגרה חלקית ובהמשך אותו דיון בחר שלא להמשיך להשתתף בדיון וגם לא נשאר לצורך הדיון בעתירה זו. מכאן, בדיון בעתירה זו נטל חלק בא כוחו בלבד.

ב"כ המבקש טען כי הגם שמעבר המבקש למתקן הכליאה "שאטה" מיתר אכן את העתירה אשר התייחסה להתנהלות הגורמים במתקן הכליאה "אשל", אזי על פי טענת המבקש, לאחר שעבר לכלא שאטה הוא קיבל את הרמקולים, אולם הם נלקחו ממנו ולא הוגשה עתירה נוספת על כך. למרות זאת, עתר ב"כ המבקש, כי בית המשפט יתערב ויורה למשיב להחזיר למבקש את הרמקולים, הכל בהתאם לאותה החלטה אשר ניתנה בהליך הקודם. ב"כ המבקש טען כי ניסה לפגוש את המבקש בבית הכלא אולם מסיבות שאינן ברורות לו, המפגש לא התקיים ואילו המבקש בעצמו טען בפני בא כוחו כי מנעו ממנו את המפגש. ב"כ המבקש עתר כי בית המשפט יאפשר למבקש להשלים טיעונו, מאחר שנעדר מן הדיון, אולם בנסיבות בהן בחר המבקש לעזוב את חדר ה-VC כאשר הוא צועק שאינו מתכוון לקחת חלק בדיונים - לא מצאתי לאפשר זאת.

ב"כ המשיבים הגישה בדיון דיווח מיום 20.10.20, מועד ביקורו של ב"כ המבקש בכלא, ממנו עולה כי אכן ב"כ המבקש הגיע והמתין למבקש, אולם המבקש סירב לצאת מן האגף בטענה שהוא דורש, קודם לכן, לשוחח עם מנהל האגף על כל העתירות אשר הגיש. ב"כ המבקש המתין כמחצית השעה כאשר באותו זמן סירב המבקש לצאת אליו, ולאחר מכן עזב ב"כ המבקש את המקום. מסיבות אלו לא התקיים המפגש בין המבקש לבא כוחו.

לעניין הרמקולים המדוברים, טענה ב"כ המשיבים כי העתירה ממחישה את דפוס הפעולה של המבקש, אשר למרות שהחלטה בהליך הקודם התייחסה לצמד רמקולים ישנים, שהיו ברשותו למעלה מעשור, דרש המבקש, על יסוד אותה החלטה, לקבל לידיו רמקול שחור גדול וחדש יותר שאותו קיבל מאסיר אחר. המשיב סירב לכך וביקש להחזיר למבקש את צמד הרמקולים מושא החלטת בית המשפט בהליך הקודם, אולם המבקש סירב לקבלם. העובדה כי ההחלטה

מתייחסת לצמד הרמקולים הישנים ולא לרמקול החדש עולה בבירור מהחלטות בית המשפט המחוזי בהליך הקודם בעקבות בקשות אשר הוגשו בנושא ואלו הוגשו לעיוני. לדברי ב"כ המשיבים, מדובר בניסיון של המבקש לקבל פריטים שאסורים בהחזקה, תוך ניסיון להטעות את הסוהרים.

אחר שבחנתי את הטענות והמסמכים שהוצגו בפניי, מצאתי כאמור לדחות את העתירה.

ראשית משום שהיא מתייחסת להחלטה אשר ניתנה בכלא "אשל" כאשר מזה חודשיים שוהה המבקש בכלא "שאטה" והעתירה אינה רלוונטית עוד.

שנית, וכאן העיקר, ב"כ המבקש טען כנגד נטילת הרמקול מן המבקש, אולם מן המסמכים שהוצגו על ידי ב"כ המשיבים ומטענות המשיבים עולה כי המשיבים ביקשו להחזיר למבקש את שני הרמקולים הישנים אשר היו ברשותו במשך שנים רבות, אולם הוא סירב וניסה, על יסוד החלטת בית המשפט המחוזי בהליך הקודם אשר התייחסה לשני הרמקולים הישנים, לקבל לידיו רמקול אחר, חדש, אשר אסור להחזקה. מכאן, מעבר לכך שכלל לא הוגשה עתירה המתייחסת למהלך הדברים בכלא "שאטה", אזי גם בשים לב לטענות הנוגעות לכך, לא מצאתי דופי בהתנהלות המשיבים אשר אסרו על החזקת הרמקול האחר ואשר ביקשו להחזיר לידיו של המבקש את הרמקולים הישנים אשר היו ברשותו.

לאור האמור ואחר ששקלתי את מכלול השיקולים, מצאתי כי אין מקום להתערבות כלשהי בהתנהלות המשיבים ביחס לנושא העתירה ועל כן אני מורה על דחייתה.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.